

liggende — han er senere død —, og det var en af Grundene til, at man begærede forhøjet Alimentationsbidrag til Barnet. Man vilde gerne have det forhøjede Bidrag for Tiden fra Barnets Fødsel indtil 1899, da man ansøgte, og vilde derefter desuden have Bidraget forhøjet til det dobbelte indtil Barnets 18de Aar. Ministeren svarede dertil, at han fandt sig beføjet til at foreslaa det sidste, nemlig det forhøjede Bidrag indtil det 18de Aar, hvorimod han ikke kunde foreslaa nogen Efterbetaling fra det Tidspunkt, Barnet blev født. Grunden, hvorfor han kunde gaa med til at foreslaa det forhøjede Beløb, laa kun i den Omstændighed, at da Faderen blev udlagt som Barnefader, blev han kun tilpligtet at betale de normale 40 Kr., men siden den Tid havde han arvet en Del Penge, og derfor kunde Ministeren finde, at Billighed og Rimelighed talte for, at der kunde tildeles Barnet det dobbelte Beløb indtil det 18de Aar. Saa urimelig er Loven nu, at Ministeren neppe kunde have bevilget Ansøgningen, om ikke vedkommende havde været mere velstillet ved sin Død, end da han tilpligtedes at betale de 40 Kr. Jeg vilde ønske, at vi kunde komme dette lille Skridt længere frem, og det tænker jeg heller ikke, det ærede Medlem for Svendborg. (W. Neergaard) vil modsætte sig. Naar f. Eks. et uægte Barns Fader dør uden at efterlade sig nogen som helst Arving, vilde det ærede Medlem dog vel nok unde dette Barn at arve sin Fader. Det vilde jo ogsaa være en mærkelig og bedrøvelig Tanke for saadanne Børn at gaa med, at Staten ligger inde med den Arvepart, som efter Loven burde have tilkommet dem. Det kan jo komme til at dreje sig om adskillige Tusinde Kroner. Her drejede det sig om 6,000 Kr., og til den Tid, Barnet bliver voksent, vil Summen være bleven betydelig større, omtrent det dobbelte med Rente og Rentes Rente.

Jeg har fremdraget dette Eksempel særlig af Hensyn til det ærede Medlem for Svendborg; det er ganske vist et meget sjældent Eksempel, men det er i høj Grad talende. Jeg vilde ønske, at det maatte faa den Virkning, at saavel vedkommende Dreng som mulig andre i lignende Tilfælde, naar vi, hvad jeg haaber, faa denne Lov, maatte kunne faa udbetalt den Arv, som Staten ligger inde med, selv om det ligger lidt forud for det nuværende Tidspunkt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det eventuelle Ud-

valgs Velvillie og haaber, at vi maa faa en god Lov ud af det.

H. L. Jørgensen: Hovedprincippet i det foreliggende Forslag er at stille de udenfor Ægteskab avlede Børn og deres Mødre bedre i Forhold til Barnefaderen, end hidtil har været Tilfældet, og jeg kan kun paaskønne den højtærede Justitsministers humane Tankegang i saa Henseende. Dog turde det være et Spørgsmaal, om Lovgivningsmagten ikke i nogen Grad burde være forsigtig overfor Moderen i saa Henseende. Skønt jeg er enig i Lovforslagets Grundtanke, kunde jeg dog have Lyst til at gøre nogle Indvendinger. Det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag kunde have været affattet i langt kortere Form, end Tilfældet er. I Forhold til Lovforslagene af 1892 og 1900 er dette Lovforslag omtrent 3 Gange saa stort, men de ny Bestemmelser svare ingenlunde dertil. Jeg tror, det vilde være heldigst, naar vi skulle ændre gamle Love, og naar Hovedbestemmelserne gaa over i de ny Love, saa vidt mulig at holde os til den gamle Tekst. Det vilde være heldigt, fordi de kommunale Raad, som skulle arbejde med disse Love, have lettere ved at sætte sig ind i Lovene, naar der med Hensyn til de samme Bestemmelser bibeholdes den samme Tekst. Jeg tror, at alle ville være enige om at lette Kommunalbestyrelserne saa meget som muligt i deres Gerning. Det er jo ikke saa lige for dem at læse og forstaa Love.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger om Lovens enkelte Bestemmelser. Jeg har ligesom flere ærede Medlemmer set det uheldige i, at Barnefaderens Bidrag skal rette sig efter, at Barnets Opdragelse skal ske i Overensstemmelse med Moderens Livsforhold. Efter at jeg har hørt den højtærede Justitsminister, har jeg noget fraveget denne Opfattelse og synes, at Ministeren væsentlig havde Ret i sine Betragtninger. Men det kunde dog være, at der alligevel ikke bør holdes strengt paa, hvad Loven her siger, thi det vil ofte være saaledes, at jo ringere Moderens Kaar ere, des billigere vil Faderen slippe, og der bør ogsaa tages Hensyn til ved Bidragets Fastsættelse, at Barnet kan nyde godt af, at Faderen er velstillet, selv om Underholdet ikke meget bør overstige Moderens Livsforhold.

Lovens § 3 indeholder den ny Bestemmelse, at uægte Børn i visse Tilfælde kunne faa Arveret efter deres Fader, en